

KALENDARIUM WYDARZEŃ

4.06.2012r. – Towarzystwo Przyjaciół Rogoźna zwróciło się do Rady Miejskiej z wnioskiem o umieszczenie na frontowej ścianie budynku przy ul. Wielkiej Poznańskiej 19 tablicy upamiętniającej Stanisława Waliszewskiego. Ponieważ wskazany budynek stanowi własność prywatną, realizacja powyższego stała się niemożliwa. Postanowiono więc zaproponować władzom Województwa Wielkopolskiego, by taką tablicę umieścić na zewnętrznej ścianie budynku d. Szpitala Miejskiego przy ul. W. Poznańskiej 89.

11.01.2013r. – Burmistrz Rogoźna i Przewodniczący Rady Miejskiej wystąpili z wnioskiem do Marszałka Woj. Wielkopolskiego o wyrażenie zgody na umieszczenie tablicy przy ul. W. Poznańskiej 89. W kolejnych miesiącach trwały rozmowy i wymiana korespondencji między przedstawicielami władz samorządowych Woj. Wielkopolskiego i Gminy Rogoźno.

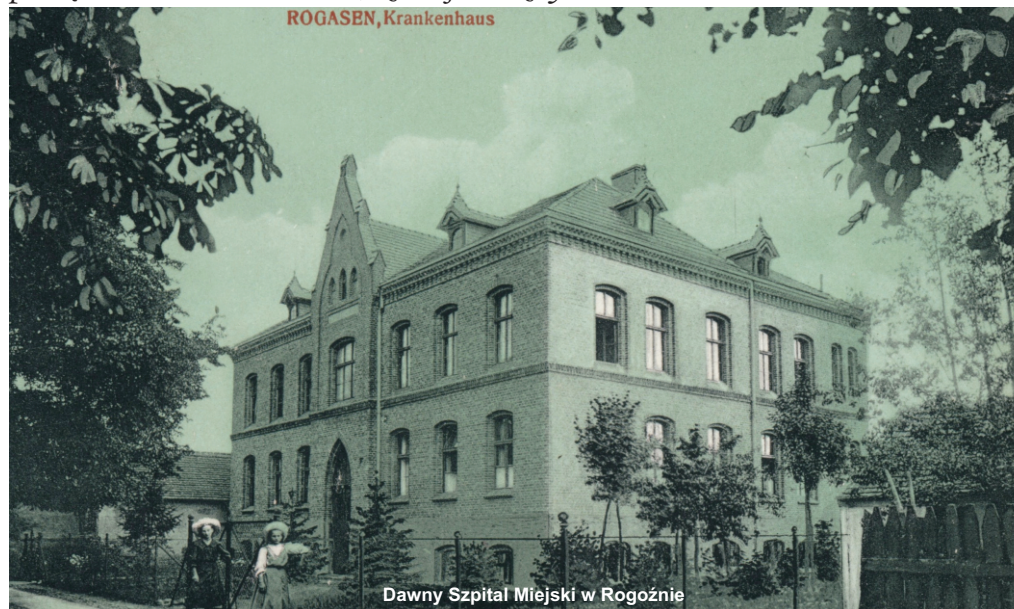
14.11.2013r. – Podjęta została uchwała Zarządu Woj. Wielkopolskiego o wyrażeniu zgody na umieszczenie tablicy pamiątkowej na wskazanym wcześniej budynku poświęconej dr St. Waliszewskiemu.

3.01.2014r. – Wielkopolski Wojewódzki Konserwator Zabytków w Poznaniu wydał pozwolenie by na gmachu znajdującym się w zabytkowym kompleksie ul. W. Poznańskiej umiejscowić pamiątkową tablicę. Warto zaznaczyć, że w międzyczasie trwały intensywne rozmowy między Przewodniczącym Rady Miejskiej i pracownikiem Urzędu Miejskiego, a przedstawicielami rodziny dr St. Waliszewskiego, celem uwzględnienia projektu tablicy, daty i scenariusza uroczystości oraz innych spraw organizacyjnych.

kwiecień 2014r. - tablica pamiątkowa wykonana przez cenionego rogozińskiego artystę-rzeźbiarza Michała Niedźwiedzia umieszczona została na frontowej ścianie starego szpitala przy ul. W. Poznańskiej 89

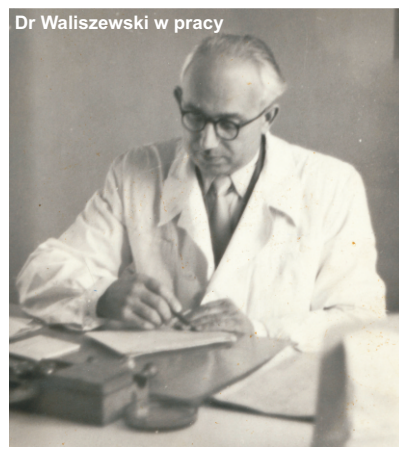
8.05.2014r. - przedstawiciele władz gminy i województwa oraz rodziny Waliszewskich dokonali uroczystego odsłonięcia tablicy

„Jeśli nie wezmę do ręki mego nieumiejętnego pióra, to nikt mnie nie zastąpi i zaginie pamięć o ludziach i o domach, która jednak żyć musi.” /Janina Żółtowska/

Dlaczego właśnie tutaj? Ponieważ właśnie w tym budynku pracował przez ponad 40 lat dr Stanisław Waliszewski. Warto wiedzieć, że obiekt wzniesiony został na przełomie XIX/XX wieku i służył przez długie lata mieszkańcom Rogoźna i okolic jako ośrodek leczenia. Początkowo mieścił Szpital Miejski, od roku 1949 Miejski Ośrodek Zdrowia, od 1975 do późnych l. 80-tych Rejonową Przychodnię Lekarską, a obecnie, znacznie rozbudowany, służy jako Regionalne Centrum Profilaktyki Uzależnień dla Dzieci i Młodzieży.

Stary szpital wybudowany został w tym samym czasie, co inne budynki użyteczności publicznej, które do dziś zdobią Rogoźno. Należą do nich poczta oraz dawne Seminarium Nauczycielskie i były Sąd Grodzki.

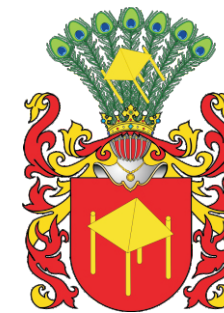
Dr Waliszewski w pracy

Budynek starego szpitala dziś

Przygotowano w Urzędzie Miejskim w Rogoźnie
teksty: Zdzisław Hinz, opr. graficzne: Błażej Cisowski

zdjęcia: zbiory rodzinne Państwa Waliszewskich, Błażej Cisowski, Muzeum Regionalne w Rogoźnie

Tablica poświęcona pamięci dr Stanisława Waliszewskiego

zasłużonego lekarza, społecznika,
autora regionalnych opracowań,
inicjatora znaczących
przedsięwzięć kulturalnych.

„Istnieją ludzie, których życie jest darem ofiarowanym nie im samym, lecz nam - ludzkości.”

/Albert Schweitzer/

Rogoźno, 8 maja 2014r.

Stanisław WALISZEWSKI

Z żoną Wandą

XX lat Tow. Miłośników Sceny

Tow. Miłośników Sceny

Doktor STANISŁAW WALISZEWSKI (1912-2011)

Kartę swego życia pisał zaangażowaną pracą, a drogę trudu życiowego oświetlała Mu wrażliwość na ludzką krzywdę i cierpienie.

Urodził się 20 lipca 1912 roku w Rychwale k. Konina w rodzinie pieczętującej się starym szlacheckim herbem Leszczyń. Po ukończeniu gimnazjum w Rogoźnie wstąpił na Wydział Lekarski Uniwersytetu Poznańskiego. Tam szybko zrozumiał myśl Hipokratesa, że „ze wszystkich nauk medycyna jest najszlachetniejsza”. Studiował 6 lat i mając niecałe 23 lata otrzymał w 1935 roku dyplom lekarza, zaś w 1948 roku uzyskał tytuł doktora medycyny Uniwersytetu Poznańskiego. Od samego początku dał się poznać jako człowiek o niezwyklej intuicji lekarskiej, dogłębnej wiedzy i wysokiej etyce. Od lipca 1947 roku do późnych lat 90-tych, jako lekarz służył swoją wiedzą i umiejętnościami społeczeństwu Rogoźna i Wielkopolski.

Wielki społecznik, również lekarz - Władysław Biegański powiedział o lekarzach „Poła do pracy społecznej lekarzowi nigdy nie zabraknie. Od palacu, aż po lepianki – wszędzie lekarz ma prawo udzielać swych rad i wskazówek, wszędzie z uwagą będzie słuchany. Plon tego społecznego posiewu zależeć będzie od zaufania jakim się lekarz cieszy, od zapachu i wiary z jaką posiewu tego dokonywał.” Te słowa, jak żadne inne odnoszą się do osobowości i działalności Stanisława Waliszewskiego.

Obok pracy zawodowej, każdą wolną chwilę poświęcał działalności kulturalnej. Był inicjatorem i założycielem Towarzystwa Miłośników Sceny, które pod jego kierownictwem przez kolejne 20 lat, mogło poszczycić się zaprezentowaniem ponad 15 premier.

Jako społecznik, był organizatorem honorowego krwiodawstwa i zastępowanym lekarzem na odcinku medycyny szkolnej. W pierwszych latach powojennych bardzo mocno związany był ze szkołami średnimi, a w szczególności z dawniejszym Liceum Pedagogicznym. Właśnie w tym Liceum poznał żonę Wandę Biegańską, którą poślubił w kwietniu 1948 roku. Żonę swą kochał głęboko i szczerze, czemu dawał wyraz wielokrotnie, w sposób niezwykle ujmujący.

Warto podkreślić, że dr Waliszewski był żarliwym katolikiem, a w sposób szczególny, z niezwyklej petyzmem i wnikliwością podjął się naukowych dociekań nad Całunem Turyńskim. Niewątpliwie wiedza medyczna była tu bardzo przydatna i pracy tej nadawała określony kierunek. Znana mu była w szerokim zakresie literatura dotycząca sprawy tej niezwyklej relikwii. Sam też napisał książkę, dużo artykułów i wygłosił niezliczoną ilość prelekcji na ten temat, przyczyniając się tym samym do rozbudzenia i pogłębienia tematu wśród czytelników i słuchaczy.

Już jako uczeń gimnazjalny wykazywał ogromne zainteresowanie poezją i literaturą. Tym zainteresowaniem wiemy być przez wszystkie lata działalności zawodowej i społecznej, można powiedzieć, że do końca swoich dni. Napisał wiele cennych artykułów i pozycji literackich odnoszących się do historii rogozińskich kościołów, szkół, instytucji i rodzin, związanych przez dziesiątki lat z lokalnym środowiskiem.

Za wieloletnią działalność zawodową i społeczną odznaczony został między innymi: Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski, Odznaką „Zasłużony Działacz Kultury”, Srebrną Odznaką PCK oraz Honorowymi Odznakami Za Zasługi w Rozwoju Województw Poznańskiego i Piłskiego, a w 1987 roku został wpisany do „Księgi Ludzi Zasłużonych dla Miasta i Gminy Rogoźno”.

Można więc śmiało powiedzieć, że Doktor Waliszewski był osobowością niezwyklej, indywidualnością mającą mądre spojrzenie na rozliczne problemy współczesnego świata. Był lekarzem z powołania, utalentowanym humanistą i subtelny, niosącym pomoc Samarytaninem. Swemu kochanemu miastu oddał swoją wiedzę, dobroć serca i niezwyklej aktywność. Rogoźnianie pamiętają go jako człowieka nieprzeciętnego, społecznika i chrześcijańskiego myśliciela. Był zawsze wierny ideałom „Bóg, Honor i Ojczyzna”. Zmarł 20.12.2011r.

Za wytrwałość i zaangażowanie w realizację przedsięwzięcia upamiętniającego doktora Stanisława Waliszewskiego dziękujemy dyrektor Beacie Matelskiej, Przemysławowi Malinowskiemu, Błażejowi Cisowskiemu, Michałowi Niedźwiedziowi, Marice Markiewicz i Jackowi Waliszewskiemu.

Przewodniczący Rady Miejskiej

Zdzisław Hinz

Burmistrz Rogoźna

Bogusław Janus

2007r.

2007r.

Z bp M. Jędraszewskim

Z rodziną